

Epistola

p. Est p̄t̄m ad mortem. s. finalis impenitentia qua quis in p̄t̄m mortali moritur. q. Nō p̄ illo dico ut roget q̄s. q; nō ē orandū p̄ damnatis. Et si ipso viuēte sciret q̄ est̄ te presatis s̄lī nō esset p̄ eo orandū v̄ pena eterna euerderet p̄t̄ dicunt aliqui. Posset t̄n̄ orari p̄ eo vt min⁹ pecareat; t̄ per oīs mihi puniret in inferno: sed q̄t̄ hoc ne sc̄t q̄t̄ q̄libet peccator q̄t̄ q̄dū viuit post redire ad gratiā: iō. p̄ oībus peccatorib⁹ adhuc viuentibus est orandū. r. Qis iniq̄uitas. i. transgresio diuinor⁹ piecutor que contineat equitatem iusticie.

s. Peccatum est mortale. t. Et est p̄t̄m ad morte

siquis in eo pseueret usq; ad finē vi-

te inclusus. v. Scimus. Hic po-

nit int̄co b̄ti ioh. circa bonū iam ba-

būt̄: et est duplex: secum ponit ibi. Et

scimus. Intentio nō beati ioh̄bis est assecutae filios dei p̄ adoptionē d̄ vi-

tatioē p̄t̄i morta-

lis. si voluerint q̄ donum gratie: qd̄iam habent. ido dicit:

v. Scimus q̄ omnis qui natus est ex deo. per gratiam baptismalem. x. Non peccat. q̄dū in ea stat. et intel-

ligit de peccato mortali quod nō pot̄ stare cum gratia.

y. Sed generatio dei. i. p̄ gratia p̄ quā p̄stituit in q̄dāz esse diuino signaturali. z. Conseruat eū. qntū est de se

a. Et malignus nō tanget eū. inducendo ad mortale rec-

atuz nisi voluntarie declinet a statu gracie subiciendo se

maligno: p̄ p̄t̄m mortale ex liberi arbitrii desitilitate.

b. Scimus q̄m ex deo sumus. Si hoc referat ad ap̄los q̄

erant in gratia p̄firmati et te hoc p̄ revelationē certifica-

ti: istud poterant scire p̄ certitudinem. Si aut̄ referat ad ali-

os iustos est q̄ p̄babile p̄iecturā sicut dictū est supra.

c. Et mūndus totus. i. boies in delectabilibus mundi fi-

nem suū ponentes. d. In maligno. s. in malo igne co-

cupiscentes: Positus est. f. Scimus. Hic ponit secun-

dum bonū habitu. s. dei cognoscē cū dicit: f. Et scimus

mortē. p̄t̄m ad morte

q̄nō p̄ illo dico ut roget q̄s.

Qis nūq̄tas p̄t̄m ē. r̄ ē pec-

catū ad mortē. Scim⁹: q̄a

ois qui natus est ex deo nō

peccat: h̄ generatio dei p̄ser-

uat eū: r̄ malignus nō tāget

eū. Scimus q̄m ex deo su-

mus: r̄ mund⁹ tor⁹ in mali-

gno positus est. Et scimus

qm̄ filius dei venit: et tedit

nobis sensum ut cognosca-

mus teū verū: et sumus in

vero filio eius. Hic est ver-

teus: et vita eterna. Filio-

li: custo dite vos a s̄la cr̄is.

Explīc̄ ep̄la b̄ti ioh̄bi apl̄i. j.

Incipit argumentum in

gna. et p̄ alia dicitur vinc̄ mundus. Ad qd̄ sciendū q̄

antiqui. i. patres sub veteri te. ex̄tes: p̄ fidē vincēbat

regna sicut moys̄s egypti: osue ebananeam: daniel

idumeā: et b̄mōi que sunt regna p̄icularia: et hoc c̄ p̄t̄z

in historijs ve. te. s. sancti sub no. te. in primitiva eccl̄e-

sia ex̄tes: nō s̄o lū q̄ fidē vicerū regna sed etiā

mundū: et iō te eis dicit: Hec ē victoria q̄ vici-

mundū s̄ des nostra. Lu-

ius rō est nazil- lele mūdi v̄t̄ q̄ tor- menta mūdi v̄t̄

q̄ ad mortē pa- tientio immobi-

liter in fide ma- net: non solum

vñ regnū vel plura regna vi- ci sed mundū n. ogre-

gatus nō posset amplius facere

vñ boiem q̄ iōm multipliciter torquere et finaliter interficiere et ideo san-

cti qui ista susti- nuerūt p̄ fidē totū mūdi vice

runt: supando

oia que mūndus p̄ illos posset facere: iurta illud. Lu. xij.

Me terremus ab illis q̄ occidūt corpus et post hoc n̄

habent amplius q̄d faciat. Antīc̄ n̄ quibmōi doctri-

nam nō habuerūt explicitā v̄bo nec exemplo ext̄am:

licet p̄ fidē vicerūt regna aliqua ut dictū est: nō ta-

men mundū per hoc vicerunt: q̄ forte diceref q̄ si plu-

ra regna fuissent p̄gregata p̄tra eos non potuissent ea

vincere sicut illa pauca vicerunt. unde notarū dicit

de illis q̄ p̄ fidē vicerunt regna nō mundū: de no-

vis v̄o dicitur: Hec est victoria que vinc̄ mundū s̄ des nostra. et de ista materia vide plenius in additōe

supra dicta ad hebre. p̄.

Epistola Iohannis secunda. Caplin. j.

Enior: electe domine. Post̄: beatus Jo-

hannes in epistola prima instruit fides generaliter: hic p̄nt̄er in duabus epistolis

instruit aliquas p̄sonas sp̄aliter. Niudit aut̄ hec ep̄la in tres p̄tes. s. salutatiōem p-

secutionem et conclusiōem ibi: causus sum. ter-

cia ibi: Plura habens scribere. In prima parte notat

primo p̄sona salutans: cum dicit: a. Enior. 2. hoc

rōne etatis p̄uecte et status seu offici. illi. n. qui tūc re-

gebant eccl̄esiā senes vel seniores dicebant rōne di-

scētionis et maturitatis in moribus: inf̄ rectores v̄o

eccl̄esiā qui tūc erant in asia: ioh̄es erat principalis

or̄o dicit hic: Enior. secūdo notant p̄sona salutans:

cū dicitur. b. Electe dñe et natis eius. erat em̄ magia-

et nobilis domina nomine electa habens plē et fa-

miliā fidēlem et ministros eccl̄esiā sustentabat. c.

Quos ego diligo in veritate. i. charitatua dilectione

abiq̄ fallacia et simulatione. d. At nō ego sol⁹ s̄ et

om̄s q̄ cognouerūt veritatem. i. om̄nes fideles q̄ cogne-

ruerūt xp̄m q̄ est ip̄a veritas. e. Propter veritatem. s. si

dei et bone vite. f. Que permanet in vobis. p̄ grām.

g. Et vobiscū crit internum. p̄ gloriā q̄ est gra p̄sum-

ata. tercio ponit̄ur optata bona: cū dñ: b. Si vobis

gratia iustificans. i. Misericordia. p̄t̄a p̄c-

catis p̄tentis debitam relaxat̄. k. Pax. i. eterno

Q̄r̄a hoc qd̄ dicitur bic. Hec est victoria q̄ vinc̄

mundū s̄ des nostra. attendendū est q̄ apostolus

supra hebre. r̄. dicit de sanctis q̄ p̄ fidē vicerūt

regna. unde consideranda est differentia inter istas duas vi-

ctorias que sunt p̄ fidēm: quia per yñā dicitur vñci re-

Johannis. II.

beatitudo appetiti totaliter quietas. I Ad te p̄f.
a q̄ sunt ista bona. m Et a xp̄o ieu filio patris in
veni. et charitate. q̄ quā intelligit sp̄uſcūs cui charitas
appropriat et sicut res p̄sonae exprimit: eo q̄ indiuisa sunt
op̄a trinitatis. aliter etiā potest dici q̄ et expressionem
p̄us et filii subin
telligit et sp̄uſcūs q̄ est ambo
rū natus: et cuz
subdit: In veri
tate et charitate
supplendit et ve
rificatus in cha
ritate et verita
te. i. in dilectione
et ei cognitio
o Gauſius ſu
ſinita ſalutatio
ne hic incipit p
ſecutio: in q̄ pri
mū locata ona
ſp̄actū et ei do
mī ad bonū. p
ſeqdū. Icō ad
malū ſp̄actū ibi. Qm̄ multi
Circa p̄mū ſcē
dū q̄ d̄l̄ lauda
ta crescit: iō ba
tus iobes ve
niret ad pſicēs
iſuſo laudat bo
mī de p̄eito di
ḡtulato. o Gauſius ſuſ ſe
ambulantes. i
pſicentes. p
In veritate. ſi
dei et mox. q Sicut mā. accēpi. a p̄f. i. xp̄o q̄ e pa
ter om̄i c̄hristianorū. Cōſequēter inducit ad pſicēdū
in mēliorū. d. Et nūc rogo te dñā. de p̄fectu in mā
datū dilectionis in qua tota lex implect: Ro. xii. Ple
nitudo legis est dilectio. s. Hō tanq̄ mādatū no
uū tē. q̄ ſicut dñm̄ eft. ſ. i. c. Mandatū de dilectione eft
de dictam legis naturalis: t̄ ſic a principio p̄ditōis
humane: et lege moſaica ſic eft ab initio legis date: et
renouati eft in legē noua: t̄ ſic eft ab initio legis euā
gelice. t Et diligam alterutū. i. deo et p̄f tē. v
Et hec eft charitas ut ambule
t̄ ſic mandata. e. ea ope adimplēdo. y Doc. ii.
est mandatū. f. dilectio dei et p̄ximū in q̄ impliante co
tent ſia mandata: que ſunt quedā explicationes man
dati dilectionis. 3 Et quēadmodū audiens ab ini
tio. v̄rē ouerionis. 3 In eo ambuletis. ſemp. pſi
ciendo. a Qm̄ multi. Hic p̄nter inducit ad p̄caue
dū mali. et primo oñdit ſiōm̄ et inducit ad cauendū
ſcō tradit cauendi modū. b. Siquis. Circa primū
dicit: a Qm̄ multi ſeductores. q. di. ad hoc monui
ros in bono. pſicere: q̄ ſi multi ſeductores inducunt ad
p̄dium a quibus eft cauendū: et q̄ ſunt illi subdit: b
Qui nō ſitent iſuſo p̄m̄ venire in carne. i. ipm̄ eē ve
rū tē ab eterno et hoīem in tpe: ſicut ſunt iudei obſti
nati et heretici puerſe ſentientes de christo. c Hic
eſt ſeductor. q ſic de eo puerſe ſentit. d Et antichri
ſtus. in figura. l̄ nō i pſona. e Videlte vos in eipſos
. i. diligenter pſiderate et cautele. f Ne p̄dati ſia
opa bona. g Que opati eftis. nam p̄dum̄ p̄ corru
ptionē benefis. b Sed ſupple ſic in bono pſicere
tis. i Et mercedē plena accipiat. in patria vbi to
t̄ aliter ſatia appetitus. k Omnis q̄ p̄cedit. i. q̄ pri
mo bene incedit p̄ viā iuſticie. l Et nō p̄manet do
ctrina christi. a viā iuſticie recedendo. m Hic ſunt nō
habet. per grām̄ q̄ p̄dūt p̄ vñi p̄ctū mortale. n

Siquis. Hic p̄nter tradit p̄cauēdū modū. b. n. Siquis
venit ad vos. ſub ſpecie religiositatis. o Et hāc doctri
na. f. c̄bristi. p Nō affert ſi magis p̄tria. q Mo
lite recipere eū in domo. i. nolite cōicare cu eo in potu vel ci
bo ſeu habitaculo: ne ſeducamini ab eo. t Nec aueci
dixeritis. cōcando
et in vbo. et hoc eſi
milleter p̄pter peri
culuz corruptiōis
s. Qui. n. dicit il
li aue. cōcando eſi
vbbis. t Coicat
opibus eius malis
gnis. i. erponit ſe p̄
riculo cōcandi cu
eo i ope maligno.
aliter etiā exponi
ita litera te bereti
cis ab ecclia p̄cifis
q̄ excoicationē: q̄
p̄cipians ſcienter
cu calibis incurrit
excoicationē ſaltē
minorē nī in caſi
bus occifis. v
Ecce predici vobis
et q̄ dicta ſunt. ſ. p
ſeuernitatem in vno
et dedicationē a ma
lo. x Ut in diē
dñi. iudicij. y
Nō ſfundamini.
cu reprobiſ ſi ma
gis honoremini cu
elec̄tis. z Plu
ra habens. Hoc eſt
dcluſio buiſus epi
ſtole in qua primo
ſe encratit de breuitate ſcripture. d. 3 Plura habēs vo
bis ſcribere. que nō p̄tinent in hac ep̄la. a Molui per
chartam et atramentū. que eft vor mortua. b ſpero
en̄ tē. os ad os loqui. p̄ vocē viuā que habet maiore effi
caciā. vñ dicit h̄ic. ad paulinū: de oibus ſacre ſcripture
libris h̄ic ſiſcio ſiſ latentis energie viue vocis actus: tūn
aures diſcipuli de actoris ore tranſuſa fortius ſonat. c
Et gaudiū vñ plenū ſit. ex mea p̄nūtia et efficaciuſi doctri
na. vel aliter. c Et gaudiū vñ plenū ſit. i. vt p̄ mea
doctrinā p̄ueniat finaliter ad patriā vbi eft gaudiū plen
tudo. d Salutat et filii ſororis tue electe. b̄bat enim
iſta dñā ſororē eiusdem noīis cum eis cui filii erant cu beato
ſeb̄e euāgelifta. Gratia tecū amen. hec eft p̄firmatio ep̄le
in qua apli optat iſti dñe oſfirmationē in gratia adopti
onis: tamē iſte verſus nō eft in libris correctis.
Sc̄a iobis vbi d̄r in poſtilla: Superior. et hoc rōne etat
pueſt et ſtatus ſeu officiū. t Additio.
Batus iobes tate būilitatis ſuit q̄ in libris ſuis n̄
noīat ſe apli nec te ſe dicit aliqđ nomē dignitate
deſignās: ſi noīat ſe in euāgelio diſciplin quez dili
gebat ibs nō exp̄m̄ nomē ſuū. p̄p̄i et būilitate ſiſſite
in prima ſua canonica nō exp̄m̄ nomē ſuū nec officium:
nec aliqđ h̄m̄ ſi ſia ad magna p̄tinent būilitatem. vñ ex
hoc vñ q̄ cū bic dicit ſenior referendū eft ſolū ad etatem q̄
nō importat aliqđ dignitatē nec ſtatū altiorē: ſi ſolū qui
dam maturitatē que coiter in ſenibus teber inueniri: iſ
ta illud: In antiquis eft ſapia tē. et ſic nō p̄mendat ſe ex
rectoria ſeu prelatia: ſed ſolū et antiquitate dicit ſi ſuū
ſuī ſermonib⁹ teberēt acquiescere: et ſic intelligendū
eſt in ſequenti canonica.
In eadē ep̄la vbi dicit in poſtilla: Non tanq̄ manda
tum nouiz. Additio.
Galiter in teſt. ligat q̄ mandatū de dilectione dei et p̄
Orimi nō eft noui: et q̄litter debet intelligi eſſe noui
ab eſi ſ. in additione p̄ma. q. ca. vide ibi.